

[ODZIEWALNY *ai*

odziewalny, odziewadlny.

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w odziewać); a jasne.

sg m N odziewalny. ◇ f N odziewaln(a). ◇ A odziewalną. ◇ pl A subst odziewaln(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

Przeznaczony do odziewania, ubierania, wkładania na siebie (o wierzchniej odzieży): szuba odziewalna, harasewa, czarna, stara InwMieszcz 1550 nr 40; szubka odziewadlna, czamletowa InwMieszcz 1566 nr 128; szara suknia odziewalna, pochodzona InwMieszcz 1567 nr 136; sukienka szara, odziewalna InwMieszcz 1579 nr 221, 1555 nr 64, 1559 nr 84, 88, 1563 nr 109, 115, 1570 nr 157, 1580 nr 228, 229; A druga [suknia] była płażcz odziewálny/ kthory na cztery części rozdzielili GilPos 33 (Linde); Skąd znác/ że miał iednę suknią/ ná którą fie iuż pierwey był opafał/ á drugą odziewálną. WujPosŚw 1584 268 (Linde); odziewálny/ Opertorius, Ad tegendum et vestiendum aptus. Volck 0004.

Szereg: »zwierzchny albo odziewalny«: iż tám kftołu śiádáiąc száty zwierzchne álbo odziewálne z fiebie fkládáią HistOtton 73v.

Synonim: zwierzchni.

Cf ODZIEWNY